

POSTANOWIENIE

Dnia 2 marca 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jacek Błaszczyk

w sprawie **G. D. i M. W.**

o odszkodowanie i zadośćuczynienie

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 2 marca 2022 r., w trybie art. 535 § 3 k.p.k.,

kasacji, wniesionej przez pełnomocnika wnioskodawców

od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)

z dnia 27 maja 2021 r., sygn. akt II AKa (...)

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Okręgowego w K.

z dnia 30 listopada 2020 r., sygn. akt III Ko (...),

p o s t a n o w i ł:

- 1. oddalić kasację jako oczywiście bezzasadną;**
- 2. obciążyć wnioskodawców G. D. oraz M. W. kosztami postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

G. D. i M. W. domagali się zasądzenia na ich rzecz kwoty po 84.000,00 zł tytułem zadośćuczynienia mającego przypadać ich matce I. J. D. tytułem krzywd doznanych przez ojca wnioskodawców J. D. na skutek wykonania orzeczenia z dnia 12 września 1947 r. w sprawie sygn. akt (...) Wojskowego Sądu Rejonowego w K..

Sąd Okręgowy w K., wyrokiem z dnia 30 listopada 2020 roku, sygn. akt III Ko (...), w pkt. 1/ oddalił wniosek G. D. i M. W. (oraz dwóch innych wnioskodawców) o zasądzenie wobec każdego z wnioskodawców kwoty po 84.000 złotych, jako

równej części zadośćuczynienia w kwocie 336.000 złotych, mającego przypadać na matkę wnioskodawców – I. J. D., zmarłą w dniu 27 sierpnia 2006 roku tytułem krzywd doznanych przez ojca wnioskodawców J. D. na skutek wykonania orzeczenia Wojskowego Sądu Rejonowego w K. z dnia 12 września 1947 r. w sprawie sygn. Sr (...). W pkt. II/ Sąd stwierdził, że koszty postępowania w sprawie ponosi Skarb Państwa.

Po rozpoznaniu apelacji wniesionej przez pełnomocnika wnioskodawców Sąd Apelacyjny w (...), wyrokiem z dnia 27 maja 2021 r., sygn. akt. II AKa (...), utrzymał w mocy wyrok Sądu Okręgowego w K. z dnia 30 listopada 2020 r., sygn. akt. III Ko (...). Sąd odwoławczy nie znalazł podstaw do uwzględnienia podniesionych w apelacji pełnomocnika zarzutów.

Kasację od tego wyroku wniósł pełnomocnik wnioskodawców, który zarzucił rażące naruszenie art. 7 k.p.k. i art. 410 k.p.k. w związku z art. 433 k.p.k. i art. 457 § 3 k.p.k., które miało istotny wpływ na treść wydanego wyroku, polegające na dokonaniu przez Sąd odwoławczy powierzchownej, niepełnej i nieprawidłowej kontroli odwoławczej orzeczenia Sądu I instancji, poprzez niedostrzeżenie uchybień Sądu I instancji dotyczących niezasadnego uznania przez Sąd braku legitymacji procesowej wnioskodawców oraz niezastosowaniu względów słuszności, co w konsekwencji doprowadziło do nierozpoznania wszystkich zarzutów stawianych orzeczeniu Sądu I instancji i niezasądzenia dalszej kwoty zadośćuczynienia.

W oparciu o tak sformułowane zarzuty skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy Sądowi odwoławczemu do ponownego rozpoznania, a także zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

Prokurator Prokuratury Regionalnej w K. w pisemnej odpowiedzi na kasację wniósł o jej oddalenie jako oczywiście bezzasadnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Kasacja okazała się oczywiście bezzasadna, co skutkowało jej oddaleniem w trybie określonym w art. 535 § 3 k.p.k.

Na wstępie wskazać należy, że wbrew twierdzeniom skarżącego uzasadnienie wyroku Sądu Apelacyjnego w sposób szczegółowy, logiczny i pełny przekonuje o zasadności wydanego rozstrzygnięcia.

Zarzut naruszenia przez Sąd Apelacyjny przepisu odnoszącego się do postępowania odwoławczego, tj. art. 457 § 3 k.p.k., opiera się na twierdzeniu skarżącego, że Sąd ten dokonał niepełnej i nieprawidłowej kontroli orzeczenia Sądu I instancji poprzez niedostrzeżenie uchybień Sądu a quo dotyczących niezasadnego uznania przez Sąd braku legitymacji procesowej wnioskodawców oraz niezastosowaniu względów słuszności, co w konsekwencji doprowadziło do nierozpoznania wszystkich zarzutów stawianych orzeczeniu Sądu I instancji i niezasądzenia dalszej kwoty zadośćuczynienia. Wbrew pogładowi skarżącego, treść uzasadnienia wyroku Sądu Apelacyjnego pozwala uznać, że Sąd ten, chociaż zaprezentował wywód w sposób dość zwięzły, należycie odniósł się do zarzutu apelacji. Jak wskazał Sąd odwoławczy zgodnie z treścią art. 8 ust 1 ustawy lutowej uprawnienie do odszkodowania i zadośćuczynienia w razie śmierci represjonowanego przechodzi na małżonków, dzieci i rodziców. Sąd meriti słusznie w pisemnych motywach zaskarżonego orzeczenia stwierdził, iż przejście uprawnień, o których stanowi art. 8 ust 1 ustawy lutowej nie ma nic wspólnego z dziedziczeniem. Bezspornym jest w przedmiotowej sprawie, iż wobec śmierci I. D. przed wystąpieniem rodziny o odszkodowanie i zadośćuczynienie na jej rzecz nie została zasądzona żadna kwota odszkodowania lub zadośćuczynienia, a tylko w wypadku, gdyby istniało orzeczenie zasądzające na rzecz I. D. jakieś kwoty, bądź też postępowanie wszczęte zostało za życia I. D., a nie zakończone wobec jej śmierci - mogłyby być przedmiotem spadkobrania. W przedmiotowej sprawie taka okoliczność nie zachodzi, stąd oddalenie przez Sąd Okręgowy żądania wnioskodawców było słuszne (s. 6-7 uzasadnienia SA).

Lektura uzasadnienia wyroku Sądu Apelacyjnego dowodzi, że wszystkie zarzuty zawarte w apelacji pełnomocnika zostały przez ten Sąd rozpoznane, a wynik rozumowania organu procesowego w tym zakresie przedstawiony został w wyczerpujący sposób w treści uzasadnienia.

Podsumowując powyższe rozważania stwierdzić należy, że kasacja jest nadzwyczajnym środkiem zaskarżenia o bardzo rygorystycznych uwarunkowaniach formalnych co do rodzaju i konstrukcji zarzutów kasacyjnych. W żadnym razie nie jest wystarczającym do uwzględnienia kasacji oparcie się przez jej autora na prezentacji własnych ocen materiału dowodowego i własnych wniosków z tych ocen

płynących, bez wykazania uchybień - i to rażących - w procedowaniu bądź rozumowaniu sądu odwoławczego, które w dodatku mogły mieć istotny wpływ na treść orzeczenia (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 29 czerwca 2017 r., sygn. akt III KK 265/17, baza orzeczeń Supremus).

W tym stanie rzeczy trzeba stwierdzić, że pełnomocnik wnioskodawców we wniesionej kasacji w stopniu oczywistym nie wykazał, aby zaskarżony wyrok dotknięty był nie tylko rażącym, ale jakimkolwiek naruszeniem prawa. Konsekwencją tej oceny było oddalenie kasacji w formule kwalifikowanej - jako oczywiście bezzasadnej. Rozstrzygnięto także o kosztach sądowych postępowania kasacyjnego.